

Nevaren tat iz Avstrije pod ključem. Mariborski policiji je padel v roke Ivan Hofer, 27 letni avstrijski državljani, ki se je izdajal za trgovca iz Monakovega in je popival ter jedel po mariborskih gostilnah in kavarnah, a ni nič plačal. Na policiji so Hoferju dokazali, da je leta 1935 na Bregu pri Ptujju ogoljufal nekega trgovca za 500 Din, 7. junija istega leta je ukradel mariborskemu krčmarju Hometerju 6000 dinarjev vredno motorno kolo, letos pa 16. marca odpeljal posestniku Mihaelu Peseku pri Muti tri jurje vredno kobilo iz hleva in jo je hotel pretihotapiti v Avstrijo. Na meji so mu kobilo zaplenili avstrijski financarji. Hoferja je predala policija sodišču.

Dva vloma v eni noči — prijet vlomilec. V okolici Maribora sta bila v noči 27. IV. izvršena dva vloma, iz katerih se da sklepati, da so ju zagrešili isti storilci. Najprej so se pojavili vlomilci na Pesnici, kjer so se lotili občinske pisarne. Iz okna so iztrgali železni križ in so se spiazili v občinsko pisarno. Med tem ko so pustili železno blagajno na miru, so preiskali vse omare ter predale. Odnegli so iz kovčka razne spise in 100 Din. — Koj za tem so najbrž isti vlomilci obiskali trgovino trgovca Jožefa Perko na Košakah. Odstranili so nasilno drog na vratih v trgovino in vrata so odklenili z vitrihom. Iz trgovine je zginilo z vlomilci razno specerijsko blago in 200 Din. Še v isti noči je padel eden od storilcev stražniku v roke. Ne daleč od broda v Melju je opazil stražnik dva moška z večjimi paketi, ki sta čakala na čoln. Med tem ko je eden koj pri pogledu na policaja zbežal, je zagrabil stražnik drugega. Prijeti je 40 letni tapetnik David Mauko, ki je tudi povedal ime pobeglega tovariša, kateri se piše Iv. Vukovnik s Tezna in je krojaški pomočnik. Pri Mauku so dobili en del pri Perku pokradene špecerije.

Drugi vlomilec prijet. Zgoraj poročamo o vlamu v občinsko pisarno na Pesnici in v trgovino Perko na Košakah. Pri brodu v Melju je prijel stražnik enega od vlo-

Obhajilne podobice!

Naj bo še tako huda kriza, na najboljši dan svojega življenja naj ima vsak človek trajen spomin! Zato priporočamo gg. duhovnikom, šolam in tudi staršem, da preiskrbijo otrokom spominsko podobo na 1. sv. obhajilo. Posrečilo se nam je dobiti zelo lepe in cenene slike:

Male podobice 100 komadov Din 12.—

Velikost 19×14 cm po Din 1.—

Velikost 20.5×14 cm po Din 1.50.

Velikost 22×14.5 cm po Din 1.75.

Velikost 28×18 cm po Din 2.—

Velikost 27×17.5 cm po Din 2.25.

Velikost 28×19 cm po Din 2.50 in Din 3.—

Velikost 39×25 cm po Din 3.— in Din 5.—

Vse slike so umetniške, lepo in okusno barvane, imajo slovenski napis.

Naročila sprejema Tiskarna sv. Cirila v Mariboru in v Ptujju.

milcev, drugi je pa pravočasno utekel, a je izdal njegovo ime aretirani Mauko. Žandarji na Pobrežju so sedaj izsledili še tudi drugega tička v osebi krojaškega pomočnika Ivana Vukovnik.

Težje poškodovana v pretepu. V Puščavi so se stegli vinjeni fantje. V pretepu sta bila težje ranjena 33letni gozdni delavec Jožef Ledinek in 30letni hlapec Anton Juhart.

Hudobija. Ko se je vračal avtobus St. Lenart — Maribor na večer iz Maribora, so mu položili še neodkriti hudobneži — brzozjavni drog čez cesto. Duhaprisotnost šoferja je preprečila največjo nesrečo, ker je bil avtobus poln potnikov.

Vlom v trgovino. Še neizsledeni in srečno pobegli nočni vlomilci so obiskali v Žepovcih pri Apačah trgovino Katarine

Holzapfel. Odnegli so več manufakture in drugega blaga.

Smola zagrebških tihotapk. V vlaku Maribor—Zagreb so zaplenili orožniki Zagrebčanki Valentini Istinič 6 kg saharina, Istiničeva je imela spremljevalko v osebi Zlate Krajančič. Tovarišica se je izognila orožniški preiskavi v vlaku na ta način, da je izstopila v Poljčanah, kjer so jo zopet prijeli žandarji in so ji odvzeli 6 kg saharina. Zagrebški tihotapki sta bili oddani mariborski carinski oblasti.

Vlomilci pregnali zasledovalce s strelj. Pri Sv. Antonu v Sl. goricah so se lotili drzni nočni vlomilci poštnega urada. Odprli so vrata na uradu s ponarejenimi ključi in so vdrlj v pisarno. Veliko železno blagajno so pustili na miru, ker najbrž niso imeli orodja za ta vlom. Nasilnim potom so vdrlj v miznico, iz katere so odnesli denarja in znamk za 500 Din. Pri tatinškem poslu so delali tak ropot, da so se prebudili hišni prebivalci, kjer je poštni urad. Ljudje so začeli klicati na pomoč sosede. Svedrovci so se preplašili, zbežali navzdol in preganjalci so jo ubrali za njimi, da bi jih prijeli. Vlomilci so se otresli zasledovalcev s strelj in so zaenkrat srečno ušli.

Zagonetno krvavo dejanje. V Bukovcih pri Ptujju so našli zgodaj ob cesti še malo živega Jožefa Zelenik, posestniškega sina od Sv. Marka. Nekdo ga je udaril po glavi s topim predmetom in mu je prebil lobanjo. Zelenika so prenesli s ceste v najbližjo hišo posestnika Alojzija Slana. Tam je udarjeni kmalu izdihnil. Kraj ceste, kjer je bil izvršen uboj, so našli sekuro, s katero je opravil zahrbtni napadalec svoj posel. Zelenikovo truplo so prenesli v mrtvašnico na pokopališču pri Sv. Marku, kjer je bilo sodno razteleseno.

Zrtev pretepa. Pri Sv. Marku niže Ptujja so se spoprijeli pijani fantje. V pretepu je dobil 19 letni posestnikov sin Konrad Čuš iz Stojnecv zaboljaj v levo nogo in so ga oddali v ptujsko bolnico.

Tatinska potepuha. Te dni sta se oglašila v minoritskem samostanu v Ptujju po-

Nerazdrobljivo steklo?

Pred leti so polzkušali napraviti nerazdrobljivo steklo za šipe. Polzkušali so s pravim steklom in deloma s celonom. Zdaj pa pride v promet nova snov, ki se ne drobi in se tudi razbiti ne da. To pa seveda ni steklo, marveč popolnoma čista in prozorna umetna smola. Ta snov se da prav brez vsake nevarnosti rezati z navadnim orodjem. Lahko jo krivite, vrtate, prebijate, poljubno, če jo upogibate v vroči vodi, ohrani stalno takšno obliko. Pri vsem tem pa je zelo lahka in vsestranska uporabna.

Pri 63 m globokem skoku v vodo se ubil V San Francisko v Združ. ameriških državah se je hotel pokazati pred občinstvom kot

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

17

»Le počasi! Počasi se daleč pride,« je potegnil možic. »... Torej kaj je novega? Najprej te moram okregati. Nič ne zajdeš več k Cenci, moji sestri, ki ti je vendar kakor mati.«

»Res! Ze dalj časa nisem bil pri nji. Pozimi, ko imam z gamsi toliko skrbi, težko kam pridem. Čim bo sneg skopnel, jo bom obiskal. Ta čas mi jo lepo pozdravi!«

»Le sam ji nesi pozdrave! Cenca je bolna.«

»Kaj, bolna? Menda vendar ni kaj huđege? Bo-lehna je bila zmeraj.«

»Zdaj pa je zares bolna. Padar pravi, da vigredi ne bo čakala.«

»Kaj pa ve tak padar!« je dejal jagar jezno in je mrko zastrmel predse.

Novica ga je hudo zadela, čeprav se je zatajeval, da ni pokazal, kaj je čutil. Kajti Cenco, ki mu je bila kakor prava mati, je imel rad.

»Ne bom se vrnil čez Sleme. Pojdem po dolini; prepričal se bom, da z materjo ni tako hudo,« je rekel zamolklo.

»Cenca sama čuti, da ji prihaja poslednja ura,« je pripovedoval Gašpar. »Testament je že napravila.«

»Tako, tako!«

»In kaj misliš, koga je postavila za dediča?«

»To me ne briga.«

»Pa prav tebe mora brigati; saj tebi je vse zapustila. Vse ti je zapisala: hišo, svet in ves denar do zadnjega.«

»A tako,« je menil jagar nemarno, in vendar bi bil Gašpar mogel prvi trenutek videti, kako se je jagru za hip razjasnil obraz.

»Ali te nič ne veseli?« je poprašal možic.

»Kaj mi boš drugega še povedal?«

»Nič!« je odvrnil mojster, ki ga je užalilo, da se je jagar tako malo zmenil za to, kar mu je doslej povedal.

»Saj si vendar rekel, da veš nekaj novega.«

»Kaj pa še hočeš? Bi prej sneg osmodil, ko tebe vžgal.«

»Haha! Pij, stari! Na zdravje!«

»Misliš, da mi boš z vinom razvezal jezik? Ne, tako prebrisan sem jaz tudi:

Je kupica prva, da zdravje nam da;
je kupica druga, smo vesel'ga srca.
Al' kupica tretja, nam jezik zbezlja,
in kupica štrta: se svinja kozla.«

»Torej le še veš nekaj zame.«

»Danes ne vem nič drugega, ko le to, da za trudne ljudi in zdelane voli ni boljšega ko zdravo

tepuha, prosila sta jesti, kar sta tudi dobila. V ugodnem trenutku sta izmaknili v pralnici več perila. Na dravskem mostu sta pometala od ukradenega v reko, kar ni bilo za njiju. Nekemu moškemu, ki je prišel mimo, sta ponudila štiri žepne robce in sta ga nagovarjala, naj bi jima bil na pomoč pri vlovu v Ptuj, od katerega sta si obetala sedem jurjev. Nagovarjani je javil začevo policiji in ta je hitro prišla kradljiva tička.

Sin devetkrat zabodel očeta. V Grmu pri Podzemlju v Beli Krajini se je zgodil zadnje dni aprila zločin, kakršnega ne pomnijo tamošnji prebivalci že bogznaj kako dolgo. Pri posestniku Jožefu Bajuku, ki biva v Selih pri Semiču, živita kot prevžitkarja oče in mati. Gospodar Joža je prodal na Grmu gospodarsko poslopje. Proti prodaji so bili vsi domači in tudi njegov oče. Ko so prišli delavci razdirati poslopje (pod), da bi ga odpeljali, je pripel tja tudi Bajukov oče, da bi v zadnjem hipu preprečil prodajo. Ker je oče nagovarjal sina, naj ga posluhne, ga je nečloveški sin bliskovito devetkrat zabodel. Od številnih zabodljivcev sta dva smrtno nevarna, ker sta starčku odprla pljuča. Očetu je priskočil na pomoč Jožetov brat Martin, ki je imel toliko duhaprisotnosti, da je divjaškega brata odtrgal od očeta in ga je pri tem močno ranil po obrazu. Navzoči delavci niso utegnili poseči v družinsko žaloigro, ker se je vse tako hitro odigralo. Smrtnonevarno ranjenega očeta so prepeljali v bolnišnico v Novo mesto, nasilnega sina so oddali v zapor.

Neznanec ukradel delavcu ves denarni prihranek. V Družmirju pri Šoštanju je na podstrešju še neodkrit vlomilec in tat iz skrinje izmaknil delavcu Jožefu Žurmanu celotne prihranke v znesku 31 jurjev. Okradeni je zelo varčen in je pred nedavnim prodal podedovano zemljišče.

Družinski oče obupal. Iz Vranskega poročajo: Ustrelil se je Ignac Zorko, oskrbnik in gozdar pri dr. Robiču. Obupani je bil star 29 let ter zapušča ženo z otrokom.

Izpred sodišča.

Krvav zaključek družinskih preprirov pred sodniki. Pred senatom okrožnega sodišča v Mariboru je dajal te dni odgovor radi uboja svaka 31 letni delavec Iv. Vrbnjak iz Moravcev pri Ptuj. Obtoženi se je priženil pred petimi leti k Trstenjakovim. Kmalu so nastali prepri med njim ter taščo Jero Trstenjak in svakinjo Elizabeto, ker so vsi prebivali pod isto streho. Kadar koli je bil kreg ali spopad v hiši, so poklicali na pomoč v bližini stanujočega svaka Franca Trstenjak, kateremu je uspelo, da je prepirajoče se razmiril. Letos na Jožefovo so se pri Trstenjakovih skregali in spoprijeli. Kakor hitro pa se je prikazal v hiši pomirjevalec Franc, mu je zasadi Vrbnjak žepni nož v trebuh. Zabodeni je drugi dan podlegel poškodbi. Pred sodniki se je izgovarjal Vrbnjak s silobranom in je bil radi uboja obsojen na pet let.

Smrtonosen udarec z motiko pred sodniki. Pred sodnim senatom v Celju je dajal 27. aprila odgovor radi uboja Jožef Štrigl, 22 letni posestnikov sin od Sv. Florijana pri Šoštanju. Letos 30. marca je udaril v Topolšici z motiko po glavi Ivana Laha. Udarjeni je 3. aprila umrl radi počenja lobanje. Obtoženec se je izgovarjal s silobranom češ, da ga je hotel Lah udariti s topim predmetom in ga je on samo prehitel. Štrigl je bil obsojen na tri leta in na 500 Din povprečnine.

Slovenska Krajina.

Nov list, in sicer »Oglasnik« za prekmursko duhovščino smo dobili. Urejuje in tiska se v D. Lendavi. Ga priporočamo! Stane letno 30 Din.

Kdo je preprečil otroški tabor v Turnišču? Ta tabor so za leto 1935 zamislili »goreči duhovniki«. Na dekanijski konferenci v Bogojini je bila na dnevnem redu tudi ta točka. Nekateri starejši duhovniki so imeli resne porgisleke proti taboru, ki bi se naj vršil 15. avgusta — torej v največji vročini in na veliko prošenje v Turnišču. G. dekan je izjavil, da če ni soglasja, da tabora ne bo. To je resnica, vse drugo je ne-

resnica. Torej tudi ni res, da bi »prosveta« preprečila ta otroški tabor.

Kdo je odgovoren? Na fantovskem taboru v Črensovcih so se baje fantje in dekleta »ščipala« in temu da je krivo Prosvetno društvo v Črensovcih, ki je priredilo fantovski tabor. Tako?! Juda Iskarijot se je obesil, Kristus ga je pozval v službo; ali je torej Kristus kriv njegovega greha? Jugoslovanski škofje so določili evharistični kongres v Ljubljani; če so se kje tudi ob priliki tega kongresa zgodile kakšne nerodnosti, ali so škofje krivi tega ali mogoče papež, ki je celo poslal odposlanca na ta kongres? Pred več leti so na Stajerskem ubili dva fanta, ko je imel g. J. novo mašo; ali je on kri. tega greha, ker je povzročil, da so se fantje zbrali? Itd. Prosim vas, to je dosledno! Na fantovskem taboru je bilo nad 500 obhajil fantov in mož, ali ni bilo s tem in marsičem drugim narejenega marsikaj dobrega? Naši ljudje niso tako zabiti, kakor morda še kdo misli, in zato ne požrejo vsega, kar jim kdo nadrobi.

Salamenci. Čitali smo, da je v Mačkovcih slaba cesta, pa tudi mi se lahko potožimo s tako ali pa s še slabšo cesto. Od gostilne Peček proti Sebeščanu je taka cesta, da bi jo bilo dobro fotografirati in sliko poslati na svetovno razstavo. — Je sploh neumna navada na Goriškem, da zemlja in blato iz cestnih jarkov mečejo na cesto in tako le ceste zapravijo, ne pa popravijo.

Sobota. Prejšnji teden je obiskal našo gimnazijo g. kanonik dr. Žagar iz Maribora. Prišel je nadzorovati našega mladega, agilnega kateheta g. Šostareca.

Sv. Sebeščan. Dve vrli članici Prosvetnega društva, Fanika in Linika, sta stopili v zakonski stan. Fanika je odšla k Sv. Benediktu in jo bo naše društvo zelo pogrešalo. Obema obilo božjega blagoslova v zakonu!

Pobesneli pes. Klatil se je po naši Krajini, ugriznil tu in tam; prišel v drug kraj, pokazal na zunaj lepo vedenje in zato ga niso ustrelili. Vse ga je zasledovalo, pa zbal se ga in šele po dolgem času je padel. Gospodarja ne morejo zaslediti, ker ni imel številke. Tako bi moral pa priti pred sodišče pes sam in smo radovedni, kako bi se zagovarjal. Zagovor bi menda bil, da ni imel slabega namena in z ugrizi ni hotel nihogar »zbančurati« in najbrž bi bil oproščen.

spanje. Jutri pojdeva, če ti je prav, skupaj proti Dobrovljam pa se znava še grede tja kaj pametnega pomeniti.«

Možic je imel svojo navado. Kadar je začutil, da mu leze pišča v glavo, ni hotel govoriti, ker se je bal, da bi mu jezik ušel in mu ga kaj polomil, kar bi po zdravi pameti ne bilo prav. Zato je kar naglo vstal, plačal in odkrevsal na svoje ležišče.

Jagra je obšla skušnjava, da bi šel k Jelenu na ples. Ko pa se je spomnil Cence, ki je morda na smrt bolna, je pustil to misel in se je tudi spravil spat.

Hude sanje so ga vznemirjale; plazovi so se trgali, mrtvi gamsi so moleli iz snega, pusti so škrabljali in noreli okoli njega in se mu režali sredi zasnežene planine.

Navsezgodaj se je že zbudil in ni mogel več zaspati. Vstal je in se odpravil nazaj, ne da bi počakal na mojstra Gašparja; niti kake pošte mu ni pustil. Hotel mu je pokazati, da se ne piplje za njegovo prijateljstvo in da mu je malo mar novic, ki jih ta bojda ima zanj.

Ob ednajstih dopoldne je bil jagar že v Dobrovljah, kjer je obiskal svojo nekdanjo rednico, Gašparjevo sestro Cenco. Staro, napol gluho bablje mu je prišlo odpirat; bila je Barba, Gašparjeva dekla, ki jo je Gašpar Cenci po sili poslal, da je imela koga za postrežbo.

Ženski pa se nista kaj prida razumeli. Barba je

bila sitna in gluha, Cenca pa se je vedno kaj kregala in godrnjala.

Ko je stopil jagar v sobo, je našel Cenco napol sedečo in naslonjeno na blazine. Nekaj trenutkov ga je gledala, potem je vstala in ga z obema rokama prijel za desnico in jo nežno stisnila. Na prvi pogled je spoznal, da ji ni tako hudo, kakor se je bal, da ji je. Očitno je bilo, da ji je veselje, ki ga je imela s svidenjem, dobro delo. Sicer je morala zopet vesti toda govorila je kar v enem in tako živo kakor prej kdaj, ko je bila še zdrava.

Ker Barba jagru ni kar hitro postregla, se je Cenca razburila in jela kregati, tako da jo je začelo dušiti. Jagar ji je pa govoril z mehkim glasom, kakor ga pri njem nisi bil vajen, in jo je potolažil. Nasmehljala se mu je in se pomirila.

Več ko dve uri je ostal pri nji in se pogovarjal z njo. Ko ji je pripovedoval o svoji nesreči z gamsi, se je razjokala in šele čez nekoliko časa je dejala trpko:

»Moj ubogi pob! Čisto zdelal se boš v planini. Grof bi pač lahko videl, kako težka je taka služba, in bi ti kako drugo dal. Zaslužiš jo.«

»Zadovoljen sem s to,« je rekel jagar.

»Pa jaz nisem. Take nisem mislila, ko sem grofa zate prosila. Pojdem še enkrat k njemu; mu moram povedati.«

Jagar je odkimal.

Da bi bolnice preveč ne utrudil, je šel popoldne

eden najbolj drznih in najboljših skakalcev Ray-Wood. Splezal je na 63 m visoko ograjo mosta in je skočil z glavo navzdol v vodo. Glavo si je sicer zavaroval s čelado, veter ga je v zraku obrnil in priletel v vodo tako nesrečno, da si je zlomil hrbtenico in je bil koj mrtev.

Zvočniki v tramvaju

Ravnateljstvo cestnih železnic v Melbourneu (Avstralija) si je prvo izmislilo novoto, ki jo bodo posnemali gotovo tudi po ostalem svetu. V vozove cestnih železnic je dala postaviti zvočnike, ki sporočajo občinstvu postaje ali prestopišča. Za to sporočanje skrbi vozač. Na ta način se sprevoznik razbremenil in se lahko